

HOS FR. JENSEN & SØNNER

i Tappernøje

I gamle Dage var det ofte Tilfældet, at Hesteejere selv trænede og kørte deres Heste, men eftersom Tiden er gaaet, og Sporten har udviklet sig, er den blevet i højeste Grad professionelt betonet. Trænerne har faaet en meget stor Indflydelse i Travsporten, de har paa alle Punkter vundet Terræn, det er udelukkende dem, der træner Hestene, det er i overvejende Grad dem, der anmelder, og det er deres Raad, Hesteejerne lytter til, naar de træffer deres Dispositioner. Dette er vel altsammen i sin Orden, selvom man til Tider kunde ønske sig, at Hesteejerne var noget mere selvstændige, og det er vel ogsaa i sin Orden, at en Hesteejer i Dag i Realiteten ikke kan opstalde sin Hest paa vore Baner, uden at den er i professionel Træning. Det modsatte vilde vel føre til for upaalidelige Tilstande med Hensyn til Hestens Fodring og Pasning, og vi lever jo i en Tid, hvor faglig Organisation er meget udviklet.

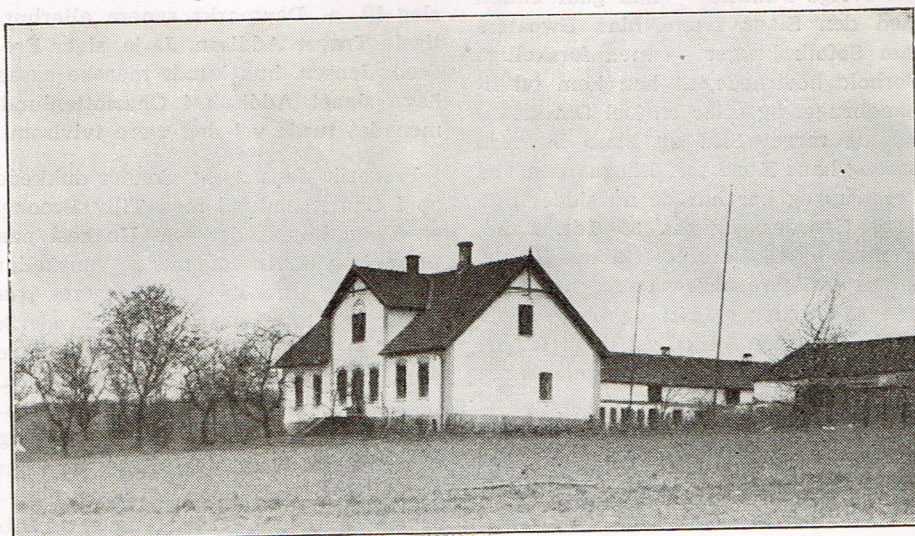
Hvis en Hesteejer i Dag selv vil træne og køre sine Heste, maa han holde dem opstaldede udenfor Banerne, og det er der, paa en enkelt Undtagelse nær, ingen der prøver paa. Undtagelsen er den kendte Amatørkusk Hr. Jens Jensen, og det bemærkelsesværdige er, at han paa sit eget Arbejde har opnaaet saa gode Resultater, at det har vakt overordentlig stor Interesse. Med den største Forundring har man set, at Heste, der i professionel Haand har opnaaet ret sløje Resultater eller har vist Mangel paa Evne til at staa Distance, i hans Haand har faaet en betydelig Udvikling og er blevet Stayere. Vi tænker her paa Heste som Desi Axworthy, Dear Lady og Clyde Diamond. Desi Axworthy opnaaede i Fjor et saa storslaaet Resultat som 5 Sejre og 9350 Kr., og Dear Lady vandt 1 Løb, og i Aar har Dear Lady vundet 2 Sejre paa Rekorder 1,27,5 og 1,28,8, medens Clyde Diamond har sejret 4 Gange paa Tidene 1,28,9, 1,29,0, 1,27,1 og 1,29,3, mellem disse er Amatørernes Grand Prix og en Sejr over Klassehesten Flow Blanch med en saa moderne Træner som Mark Ingdam i Sulcyen. End-

videre har Hr. Jensens nyerhvervede Alex vundet 1 Sejr og 1 Placering for ham personlig i kun 2 Starts, men denne Hest har dog været i professionel Træning.

Naar man betænker, hvad en Hest som Clyde Diamond var regnet for, før den kom i Jens Jensen Varetægt, er det ikke underligt, at dens Ejer er blevet populær, og man spørger da sig selv, hvad der er Aarsagen til de imponerende Resultater. I de første Aar, Jens Jensen viste sine Heste paa Banen, vakte de ikke ligefrem smigrende Opmærksomhed, fordi man syntes, at Hestene var altfor magre, f. Eks. Ulvia, og Hr. Jensen var udsat for Kritik, fordi man mente, at Hestene blev for ublidt behandlede, men man opnaar nu næppe gode Resultater ved at behandle sine Heste daarligt, og Offentligheden blev derfor nødt til at skifte Mening, samtidig med, at Jens Jensen stadig udviklede sin Kørefærdighed i Løb. For at faa Klarhed over, hvad der er Aarsagen til, at de Heste, Jens Jensen køber, undergaar en saa mærkelig Forandring, aflagde Væddeløbsbladet en af de sidste Dage i November Jens Jensens eller rettere sagt Frederik Jensens og Sønners Stutteri et Besøg.

Frederik Jensen og Sønners Stutteri ligger ved Landboven Leestrup midtvejs

mellem Faxe paa Østsjællandske Jernbane og Tappernøje paa Præstø-Næstvedbanen, og da man ikke kan leje en Bil til at køre saa lang en Vej, tager vi en Søndag Morgen Toget fra Københavns Hovedbanegaard til Køge og derfra med Privatbanen til Faxe Ladeplads. Man bliver snart klar over, at der er lang Vej til Tappernøje, thi har man først forladt Statsbanernes Tog i Køge, er Stationerne paa Vej til Faxe Ladeplads mange og det tager Tid. Turen er dog langt fra uinteressant, den fører forbi Vallø Slot og de skønne Skove deromkring, ved Karise Station ser vi Aarets første Sne og Toget er fyldt — som alle Tog er det i disse Tider — og Folk er søndagsglade og venlige. Da vi kommer til Faxe Ladeplads, har Frederik Jensen og Søner sørget for, at der er en Bil parat til at befordre os videre ad Tappernøje til, og ogsaa Bilturen er meget smuk, først ad en bred Bilvej langs Køge Bugt og dernæst gennem et Landskab, der dels er skovrigt og dels frodige Marker. At Egnen er meget vildtrig ses stadig, naar Fasanerne flyver op foran Bilen, og vi er paa historisk Grund nær Skuepladsen for Elverhøj og Gøngehøvdingens Bedrifter. Ad en smal Markvej naar vi efter en halv Times Kørsel op til Frederik Jensens Gaard.

Fr. Jensen og Sønners Gaard i Leestrup, »Ellegaard«.

Jens, Ejner og Fr. Jensen foran tre af deres Travere, der gør Nytte i Marken.

og han og hans to Sønner, Ejner og Jens, staar parat for at modtage os med stor Venlighed. Vi bliver budt indenfor af Frederik Jensens Kone, en nydelig og venlig ældre Dame, og af Jens Jensens unge og raske Hustru, og snart har de to Damer dækket Middagsbordet. De er klar over, at vi kommer fra en lang Rejse og er dygtig sultne.

Medens vi nyder Fasanerne, der jo ikke er Hverdagskost i et Københavnerhjem, gaar Snakken livligt, Travfolk har saa stærke fælles Interesser, at de hurtigt er paa fortrolig Talefod, og Jensen senior forklarer, hvordan han kom ind i Travsporten, og hvordan det gik ham og Sønnerne i de første Aar. Hr. Jensen fortæller os, at han er Fiskersøn fra Karrebæksminde, og at han selv var bestemt for Fiskeriet som sin øvrige Familie — han gaar endnu med den Slags svære blaa Sweaters som Søfolk bruger — men forskellige Forhold bevirkede, at han kom ud til Landbruget og efter en Del Omskiftelser og meget Slid og Slæb havnede han og hans Kone paa Ellegaarden ved Leestrup og her har de nu siddet i 25 Aar. Gaarden er paa 35 Tdr. Land, grænser op til Baroniet Gaunøs Skove, og var tidligere noget større, men Sønnen Ejner, der er gift og har et Par dejlige Tvillinger, fik Lyst til at faa sit eget og byggede sig et Husmandssted paa en Del af Gaardens Jorder. Jens er hjemme og passer Bedriften og de mange Travere, og ogsaa Ejner hjælper til, naar Travlhed indtræffer i Foraarets og Høstens Tid.

Frederik Jensen fortæller os, at den

første Traver, han fik, var den gode Hoppe Irene Charm (v. Alabama Bond af Trixie Charm), og den fik han paa den Maade, at C. J. A. Hansen og Søn, Amatørkusken Ernst Hansen, overlod ham den mod Levering af et Føl. Føllet, Hr. Jensen afleverede, var Ucan ved Worthy Harvester, der aldrig blev Traver af Betydning, men senere fødte Irene Charm dog ved Diamond Axworthy Elite Charm, der jo blev en hel god Hest. Irene Charm var ogsaa den første Traver, Familien Jensen forsøgte i Løb, men det var paa Dyrskuerne i Roskilde og Hillerød, hvor den var næsten uovervindelig og slog en Traver som Quick Assets. Da afdøde Direktør Albert Jensen arrangerede de morsomme og hyggelige Travløb paa Stadionbanen i Frederikssund, startede Jens Jensen ogsaa her Irene Charm og slog bl. a. Danmarks senere allerhurtigste Traver Addison. Ja-ja, siger Frederik Jensen, hun kunde maaske ogsaa have slaaet Addison i Charlottenlund, men det turde vel dog være tvivlsomt.

Frederik Jensen og Sønner dukkede op i Charlottenlund med Tilly Brooke, en Traverhoppe, der som Unghest paa Bane havde vist et meget vanskeligt Sind. Tilly Brooke blev kasseret paa Banen og kom paa Landet i Frederik Jensens Besiddelse, og ved det tunge Arbejde i Jorden kom der Ro over den. Ligesom Irene Charm kom Tilly Brooke, der var af saa fornem Afstamning som Brooke Worthy af Nini, der som Fader havde en anden af dansk Travsports Storheder, Peter Pogue, i Løb paa Dyrskuepladserne i Roskilde og

Hillerød, og ligesom Irene Charm sejrede den. Der var Folk, der lagde Mærke til Tilly Brookes Præstationer paa disse Pladser, og blandt dem var en saa erfaren Mand som Træner Sofus Sørensen, og da Hoppen i 1940 blev anmeldt paa Aabningsdagen i Charlottenlund, hvor den lidt tankeløst meldtes til Start i et Fordringsløb for 500 Kr., sagde Sofus Sørensen »Haps« og nappede Tilly Brooke. Tilly Brooke sejrede i Løbet med Per Bengtsson som Kusk, men siden var det S. S. der kørte den, og han vandt det Aar 9 Sejre og over 12.000 Kr. med Hoppen som jo udviklede sig til at blive en hel Klassetraver. Den gik tidligt over i Avlen, hvor den bl. a. blev Moder til Cheerfull og Duchess. Begyndelsen var jo altsaa ikke saa god, siger Frederik Jensen, men vi kom dog igen med Rona Charm, der opnaaede ret pæne Resultater, og i de sidste Aar er det gaaet godt, Jens klarer sig fint, men Transporten derind er jo lang — omtrent 100 Km. — og frem og tilbage skal vi paa samme Dag. Det koster jo Penge, men det kan som Regel gaa lige op med de Procenter af Præmierne, som vi slipper for at betale Trænerne, og saa er vi helt fri for Træningspenge.

Vi har siddet hyggeligt omkring det store runde Bord, der er saa praktisk fordi alle kan se hinanden, vi siger Tak for god Mad og efter at have faaet Ild paa Cigaren eller Piben gaar vi med Frederik Jensen og hans Sønner ud for at se paa Dyrene og Markerne. Det er ret store Bygninger, der hører til Frederik Jensens Gaard, men han har endnu ikke haft Tid eller Raad til at indrette det saaledes med Boxe til Traverne som det burde være paa et Stutteri, men de har det godt nok, de har Plads nok at bevæge sig paa og de gaar i et dejligt tykt Lag Halm, de kan ikke fryse. Fodertilstanden er som den skal være for Følhopper og Ungdyr. De ældre Travere ses det paa, at de maa arbejde, men vi er ogsaa i Efteraarets Tid, hvor det meget Markarbejde slider paa Hestene.

Inde i Staldene ser vi den 10-aarige Assets jr. (v. Quick Assets af Gritty Trask), der jo har en lang og anstrengende Løbskarriere bag sig og er mærket deraf. Jens Jensen fortæller os, at det ikke rigtig er lykkedes med Assets jr. paa Bane, mærkværdigt nok iøvrigt, fordi den er meget udholdende og hurtig derhjemme. Vi ser den kun fire-aarige Gorm (Bandit—Hofpracht), som Stutteriet købte i Sommer og som først næste Aar kan komme til at vise Resultater. Gorm er lige begyndt at arbejde i Marken, han har gaaet hele

Jens Jensen pløjer med Dear Lady, Assets jr, og Gorm. Det er en god Motion.

Dagen i Gaar for Ploven og i Dag, det er Søndag, hviler han sig. Han er dygtig træet, og har ikke meget Lyst til at rejse sig, da vi er ude hos ham i Boxen, men det betyder ikke, at han befinder sig daarligt, tværtimod er han meget veltilpas, men han hviler sig dejligt efter Gaarsdagens Anstregelser. Derefter præsenteres vi for Bain (v. Captajn Axworthy af Florida II), der jo ogsaa er en Nyerhvervelse fra denne Sæson. Bain, der i sine yngre Dage var en nyttig Traver hos Carl Nielsen, har i de sidste Aar haft store Kvaler med sine Ben, og skønt dens tidligere Ejere viste stor Taalmodighed, lykkedes det ikke at indfri Forventningerne. Bain er haltfri, og nu skal det vise sig, om Arbejdet i Jorden kan bevirke, at den paany kan blive Væddeløbstraver. Dear Lady (v. Moore Dear af Union Girl) er i Væddeløbsform. I Pension har Frederik Jensen og Søner endvidere to Heste, Guy Tilt (v. Full Tilt af Queen Etta) og Hasso Ben (v. King Ben af Diana Bell).

Det var de Heste, som tilbragte deres Søndag i Boxene, og efter at have set paa Køer og Grise, af hvilke navnlig den, der skal slagtes til Jul, vækker Beundring, gaar vi ud i Foldene for at se Følhopperne og Plaggene. Op til Skoven gaar Følhopper og Plagge i en Fold, der er aldeles pragtfuld, den er paa 10 Tdr., og her kan Unghestene rigtig faa den Motion, der af saa stor Betydning for dem. Forbavsende er det at se, at Græsset saa langt hen paa Aaret endnu er grønt og indbydende som i Sommerens Tid, men Folden lig-

ger meget lunt, og vi har endnu undgaaet Nattefrosten. Her gaar Følhopperne Desi Axworthy, Connie Charm og Uarda samt den 2½-aarige Irene Diamond og 1½ Aars-Plaggene Jo-Jo Rigoletto og Jonna Charm. Desi Axworthy er efter Captain Axworthy og Florida II. og er altsaa Helsøster til Bain, og den er i Fol ved en saa ret ukendt Hingst som Elo Boston. Frederik Jensen er imidlertid meget glad for Elo Boston og siger, at den er af meget fin Afstamning, og man maa vel delvis give ham Ret. Elo Bostons Fader

er Calumet Boston (amrk. Rekord 2:08 $\frac{3}{4}$, i Danmark 1,23,8), der var en berømt Amerikaner og ikke kan kritiseres, selv om dens Afkom efter vor Mening ikke er slaaet igennem, som det skulde og burde, og Elo Bostons Moder er Tampico (1,29,5), der som Moder havde en af Danmarks bedste Følhopper, Alma Hall, (tidligere Stald Houlberg, nu Karensdal), og som i Stambogen staar med Brooke Worthy som Fader, hvilket dog vistnok er tvivlsomt. Nu faar vi altsaa at se, om Elo Boston, der ikke selv havde store Evner, i Kraft af sin Afstamning kan præstere godt Afkom med en saa udmærket Hoppe som Desi Axworthy.

Connie Charm er en pæn Hoppe efter Indlænderen Lindholm 1,27,5 (v. Worthy T. af Flying Lady) af Rona Charm, der er Helsøster til Irene Charm, og ogsaa den er i Fol ved Elo Boston. Uarda ved Derbyvinderen Ego af den amerikanske Hoppe Amorita (v. Chestnut Peter) er en stor kraftig Hoppe, der imidlertid er gold i Aar. Uarda, der var en umaadelig speedig Traver med Rekord 1,25,9, er paa mødrene Side Helsøster til Tommelise 1,27,5, Caja 1,33,4 og Fønix 1,29,5, og den vil antagelig til Foraaret blive ført til Alex, som Stutteriet venter sig meget af som Bedækningshingst.

Den 2½-aarige Irene Diamond er af saa udmærket Afstamning som Diamond Axworthy af Uarda, den er tilkøbt som Plag, og i Vinter og til Foraaret skal Jens Jensen give den Arbejde, saa den kan komme til at starte til Sommer.

Dear Lady, Assets jr. og Gorm puster ud efter at have taget et Par Furer.

De to 1½ Aars Plagge Jonna Charm og Jo-Jo Rigoletto er begge faldet efter den stærke og hurtige Rigoletto (1,24,1), som alle endnu erindrer fra dens lange Karriere hos Sofus Sørensen. Som Bedækningshingst er Rigoletto blevet benyttet i den sjællandske Provins, og han skulde have gode Betingelser, eftersom han er Søn af Brooke Worthy, der nedarvede sig saa fint, og som Moder har Irma S. af den gamle Spring Charm-Stamme. Rigoletto har vistnok ikke haft Afkom paa Bane endnu, og han er Helbroder til Tempo, der nu ogsaa er faldet for Aldersgrænsen. — Jonnæ Charms Moder er Connie Charm af Rona Charm, hvis Moderlinie ogsaa gaar tilbage til Spring Charm. Baade paa fædrene og mødrene Side gaar Jonna Charm altsaa tilbage til Spring Charm, hvad der maa siges at være et mærkeligt Tilfælde. Jonna Charm er rød med Blis og en anselig Plag. Jo-Jo Rigoletto, der ogsaa gør et stærkt og solidt Indtryk, har som Moder den ovenfor nævnte Uarda, der nok skulde være i Stand til at producere hurtigt Afkom. Nede paa Ejner Jensens velholdte Husmandsted ser vi til Slut Følhoppen Rona Charm, som Frederik Jensen kalder »den Gamle« og som han ikke vil skille sig af med, og Clyde

Diamond, med hvilken Jens Jensen sidst forsøgte sig i Amagers Amatør Grand Prix med pænt Resultat.

Inden vi atter gaar ind i Stuerne, skal vi dog se Hestene i Arbejde, og saa bliver Dear Lady, Assets jr. og Gorm spændt for en ikke altfor dybt-gaaende Plov. De tre Heste gaar til Arbejdet med Travernes næsten uvurderlige Energi, og i det skønne og stille Efteraarsvej er det et meget smukt Syn at se dem med krumme Halse vandre Fure op og Fure ned. Traveren er ikke udelukkende et Luksusdyr.

— — —
 Det var Hestene, men tilbage staar stadig Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade de ret opsigtvækkende Resultater er opnaaet. Vi spørger den blonde og smilende Jens Jensen om, hvordan han træner sine Heste, for nogen synlig Træningsbane findes der ikke paa Stutteriet.

— Ja—e, siger Jens Jensen, vi træner dem jo ikke i egentlig Forstand, vi arbejder dem til Form, og det sker som De saa i Pløjemarken; der findes intet bedre Sted.

— Behøver De da ikke at give Hestene Tempoarbejde, før De tager dem ind paa Bane?

— Som Regel ikke, men det hænder

naturligvis, at jeg for at prøve dem kører dem lidt rask paa Vejene inde i Skoven.

Aarsagerne til de gode Resultater, Jens Jensens Heste har kunnet fremvise, er da sikkert baade af fysisk og psykisk Art. Det paa sin Vis strenge Væddeløbsliv paa en haard Bane tager stærkt paa Travernes Ben, baade i det daglige Arbejde og i Løb, de faar med Tiden Skavanker paa samme Maade som Arbejdshestene paa Byernes Stenbro, og naar de kommer ud paa Landet og faar Arbejde i den bløde Muld, saa enten helbredes disse Skavanker eller de »sætter sig«. Arbejdet i Jorden styrker desuden Muskler og Sener, og naar saadanne Heste fra Pløjegjorden og de oplødte Markveje kommer ind for at gaa i Løb paa en Bane, ja saa falder det Hele dem saa uendelig let. De har før i Tiden faaet udviklet deres Speed, denne vil stadig være tilstede og saa kommer uvilkaarlig de gode Resultater, naar Hestene behandles paa en fornuftig Maade. Man kan heller ikke komme bort fra, at de Heste, der arbejder ude paa Landet, faar en sundere Behandling end dem, der tilbringer hele deres Liv som Væddeløbsheste. Landhestenes daglige Tilværelse er mere afvekslende, og det

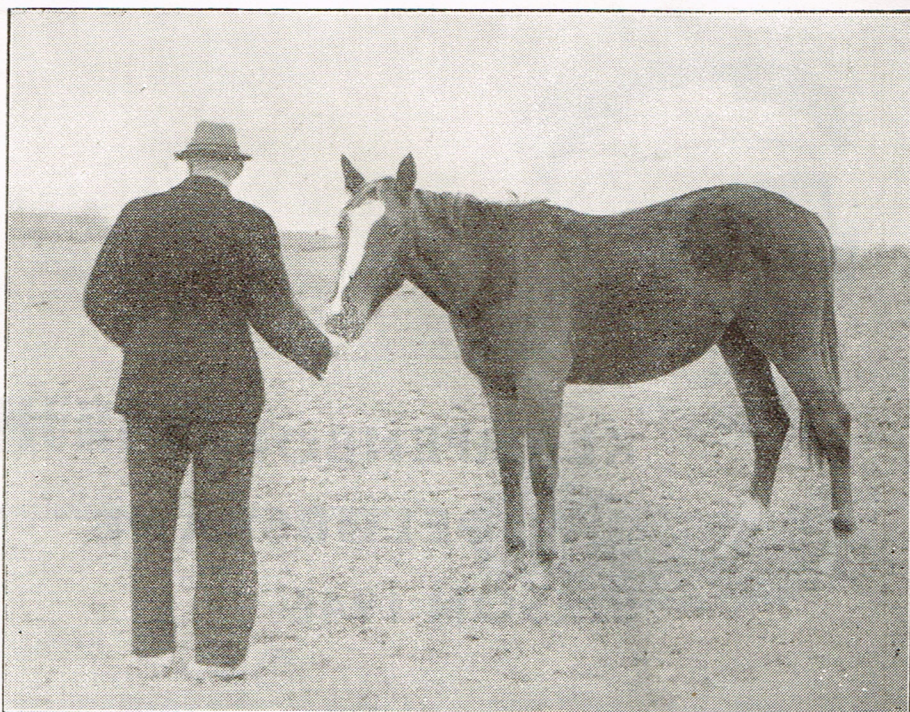
Den Hest, De søger

finder De altid bedst paa Gamlegård.

JOHAN NILSSON HINDBY, SVERIGE. TELEFON MALMØ 25,477

an indvirke paa Sindstilstanden. Træ-
 nerne paa Bane er de 23 Timer i Døg-
 et henvist til deres Boxe, de kommer
 un ud for en kort Motionskørsel eller
 for et hurtigt Arbejde, og de ser de
 samme lidet afvekslende Ting hver
 eneste Dag og den samme Bane. Man-
 ne Trævere bliver det man kalder bane-
 trætte, og dette kan Træneren kun
 delvis raade Bod paa ved at arbejde
 saadanne Heste langsomt i Skoven, d.
 s. Dyrehaven, eller paa Charlotten-
 lunds Villaveje. Det er dog ikke alle
 Væddeløbsheste, der er rolige nok til
 at kunne arbejdes paa denne Maade,
 fordi Livet som Væddeløber bevirker,
 at de stærkt forædlede Heste bliver
 meget hidsige og nervøse og gaar saa
 naardt til Biddet, at Færdsel med dem
 paa offentlige Veje kan være farlig.
 ogsaa paa saadanne hidsige og nervøse
 Heste vil Arbejdet paa Landet være af
 stor Værdi og gøre dem mere fornuf-
 lige og rolige. Nogen Ændring i Ar-
 bejdet med Væddeløbsheste er dog
 næppe mulig, bortset fra at en god
 Væddeløbsbane burde have mange
 folde, hvori Hestene daglig kunde luk-
 kes ud en Times Tid. I den noget ens-
 formige Luksustilværelse, en Vædde-
 løbshest fører, ligger der en Fare. Jens
 Jensens Resultater med sine mere
 ardføre og arbejdsvante Heste synes
 at vise det.

Der gaar paa Banen i Charlottenlund
 en Anekdote om Jens Jensen og hans
 Heste, og hvad enten den er sand, eller
 den kun er en Anekdote, saa lad os
 lutte med den. Det hedder sig, at da

Fr. Jensen med den smukke Plag Jonna Charm ved Indlænderen Rigoletto.

Jens Jensen en Dag kørte ind i Stal-
 den efter en Sejr med Clyde Diamond,
 bemærkede en af vore Trænere:

— Ja, hun gik godt, men hun slaar
 sig, Du skulde give hende et Par Knæ-
 gamascher paa.

Hertil svarede Jens Jensen paa sin
 sjællandske Dialekt:

— Hvis hun slar sig, maa hun sie
 aa spried Bienene noget mier.

Helt ukendt med Træningskunstens
 Hjælpemidler er Jens Jensen dog næp-

pe, men at han har sine egne Metoder
 og tror paa Naturen mere end paa
 Kunsten, kan ikke benægtes. Vore
 Trænere mener, at Jens Jensens Resul-
 tater kun er Undtagelser med for hans
 Arbejde særligt egnede Heste, de nær-
 mest kommende Aar vil vise, om denne
 Antagelse er rigtig eller forkert. Og i
 alt Fald har Jens Jensens Arbejde med
 surbenede, banetrætte og distancesvage
 Heste sin Mission.

Cajus.

Danmarks
 ældste og mest resultat-
 rige Stutteri

Beskeler:
 Odin Hall (Far til Danmark,
 Frank etc.)

Hopper
 kan modtages i Pension i
 Bedækningstiden.

Karlstrup pr.
 Taastrup

STUTTERIET

Firemilegaarden

Telefon Solrød 202.